

ירושלם, 13.12.37

ליביגשטיין -

בחשונה לתזכירך אני שולח לך את הזכירי, שהמצאתי לפני שבוע לוויצמן, בפ"י, נמיר
וסלגס וברודצקי. מהקריאה כשהיא לעצמה תעמוד על ההבדלים שבין הצעתי והצעתך
ויתרונותיהם או מברעותיהם - אולם על הערה אחת שבתזכירך איני יכול לעבוד בשחיקה:
על אי כשרון היהודים לשלטון עצמי. לא זרוע לי הפגומות שבטבענו היהודי ואיני
מחלים מהליקויים שבצברותינו, אבל איני יכול להיות שותף להערכתך. אני חסיד נלהב של
הגאון הממלכתי האנגלי - אבל אני מטחל זה שניט רבות מקרוב להנהלה האנגלית בארץ.
איני נמנה בין מרשיעה בסיסונות - אבל אין לי ספק שהפוסנציה הממלכתית שלנו אינה
נטלת מזו של האדמיניסטרציה הבריטית בארץ. יתכן שלא יספיקו לנו הכוחות הצבאיים,
האיננסיים וכו' - אני דוחה גם הנחה זו - אבל אין לי ספק שהכוחות הממלכתיים יספיקו
לנו ונדע לשלוט לא מחות מהפקידות הבריטית. ואני פוסל בהחלט גימק זה שלך.

אחא אינך מעריך את עצט הגורט של עצמאות ממלכתית ומזלזל יותר מדי בחשיבות הנציגות
הבינלאומית. פעולתנו זקוקה לכוחות נפשיים מרובים. ההערכה הרציונליסטית - המוטעת
לדעתי גם מבחינת ההביון הקר - שלך מחלמת מערכה העצום של ההתלהבות העממית והיכולת
היצירתית הגנוזה בחוכה, רק מדינה יהודית מסוגלת לעורר בעט כוחות נרדמים ושוחקים.

אמנה עם אנגליה - שבלעדיה לא תהכך הקמת מדינה יהודית - תגטיח לנו כל היהרונות
הבינלאומיים שאתה וסטיין רוצים להשיג בהמשכת המנדט.

בקורת הצעתך על מנדט בריטי על הנגב נתונה כבר בתזכירי, ואיני צריך לחזור כאן על
הדבר.

הכרחך בעצמך את התזכיר אנגלית

ד.ב.ג.